

Ioane 10/13/11.

CARTILE SATEANULUI ROMANU

SCRIERE LUNARIA

pentru

TREBUINTIELE POPORULUI ROMANU.

Va esti in fiesce-care luna cate
un'a carte.
Pretiulu pe unu anu e 1 fl. 50 cr.
v. a.

Cursulu II.
~~ 1877 ~~
Cartea II.

Scrisorile si banii de prenume-
ratiune se se tramita:
La Redactiune in Gherl'a (Sz.-
Ujvár).

Unele si Altele.

Batalia séu Pace? — Precandu Serbi'a se svatuesce cu Turci'a, pentru de a inchia una pace statornica, — pre atunci Rusi'a sta gata de a da pieptu cu Turculu in ori-ce minutu. — Sute de mii de ostasi rusesci, — inarmati din creschetu pana in talpe, — ascépta, la marginile Prutului, porunc'a de a trece ap'a si a pieptena pre Turcu, la elu acasa. — Si Turci'a, — in locu de a se intari că asié se pota sta in faci'a Rusului poternicu, — face parada tenerilor Unguri, cari parasindu scóelele au alergatu prin Constantinopole (Tiarigradu) eu o sabia menita Comandanțului ostirilor turcesci, care sau luptatú incontr'a Serbiloru. — Apoi ce se nu se ospeteze si ei pana ce potu, că-ci si asié in trebile ocârmuirei o ducu destulu de slabu. Asié ne vine scirea ca si Sultanulu (Domnulu) acest'a alu Turciloru inca a capetatu cev'a grelusi in capu, că si celi alalti doi Sultani, cari s'au dusu unulu dupa altulu că se numere stelele. — **Armat'a Rusiei** gata de a trece preste hotarele tieriei, pentru de a da pieptu cu Turculu numera 585 mii de ostasi pedestri si 66 mii calareti, toti bene armati. In Romani'a potu strabate 225 mii, in Armeni'a (tier'a armenésca) 130 mii. Reservistii numera 230 mii. In strulu luptatoriloru — pre langa acesti'a — mai potu intra in restempu de trei septemani inca 180 mii. — Tunarii au 760 tunuri, tote in rendu bunu. — Impuscaturi suntu gata pentru una lupta de siese luni. — **Persi'a** inca va tiené cu Rusi'a, — dandu deocamdata acestei'a 30 mii feciori bene-armati. Spre regularea acestora dupa mustr'a celoru din Rusi'a a si sositu acolo 12 oficiri rusesci si preste pucinu va sosi si unu generalu. — **Cozaci'i**, — cari forméza armat'a de granitia a Rusiei si nu se misca de acasa decatul in tempu de mare batalia, — au capetatu porunca că se sté gata de a pleca in ori-ce minutu se-ar' pofti. — **La noi in Austro-Ungari'a** s'au cercatuit in mai multe orasie locuri de spitale, in cari, se-ar' poté asiedia ostasii raniti pre campulu de batalia, — déca adeca se-ar' intempla se se amestecce si ostirile nóstre in batalia acésta ce se vede a se apropiua. Afara de ace'a se conduceu (simbréza) vivandieri — adeca omeni cari se pórtă

mancari si beuturi la tabără. — E vorb'a că reservistii se se chiame sub arme, indatace va miroși mai tare a pravu de pusca — adeca indatace se voru acatia Rusulu si Turculu, unulu de altulu; — dar' si pana atunci se tienu in vedere toti ostasii teneri si betrani, harnici a porta arma, — si se imbia a intra in óste si oficiri cari esisera de buna voia si traescu că omeni de sene. — **Muntenegrulu** nu vré se inchia pace cu Turculu, pentru ca bag'sém'a vede ca ace'a pace totu nu ar' tiené prea multu, — sau invostu totusiu unulu cu altulu că se fia pre pace pana in 3/15. martisoru . . . Si pana atunci nu-i prea multu . . . Fia ce-a fi, noi se simu pre pace, ca de noi mai reu totu nu-a fi, — ca nu poate fi! —

Ministrul Tis'a a isbutit se arunce piperiu in ochii tierei! S'a datu preste capu din scaunulu ministerialu si apoi dupa-ce prin multa svârcolire a potutu scóte dela Domnii Nemti o invoieá stralucitoria la vedere, dar' pagubitória si rusinatória pentru tiéra, — că unu alu doilea Domicianu, se umfla acumu din nou in scaunulu ministerialu poftindu a fi laudatu si preamaritu de toti că unu mare patriotu si intieleptu barbatu de statu. —

Éra voru fi bani! Cass'a jidovésca „Rotschild“ a fostu cercata mai de aprope, că se imprumute Austro-Ungariei inca 500 de milioane bani buni. — Asié dara éra voru fi bani! . . . Bucurăte tiéra si platesce cametele! —

Corabie cu vaporu pre Somesiu. Societatea de navigatiune (corabiare) dunaréna voiesce a incepe si pe Somesiu una corabiare cu vaporu. Acést'a va folosi forte multu industriei si comerciului (negu-tietoriei)! —

Regimentu de muieri. Una muiere dein Prusi'a a cerutu dela Imperatu că se forméze unu regimentu de muieri si se-lu tramitia a se lupta pe campulu de batalia a Turciloru. Ea 'si proptesce cererea s'a mai cu séma cu ace'a ca, — dupa ce una multime mare de barbati prusi au cadiutu in lupt'a cu Francesii, — celea mai multe muieri remanu fora de barbati — fiendu cu multu mai pucini barbati decatul muieri. —

Numele Prenumerantilor

la

„Cartile Sateanului Romanu.“

(Cari au solvit (platit) pretiulu).

Magnificulu Domnu *Ladislau Vajda* Secret. guv. pens. in Clusiu. — Preastimatusi Reveritulu Domnu *Victoru Rusu* Profesorii prep. in Clusiu. — Stimatulu Domnu *Irimie Mladinu* in Macea. — Spectatulu Domnu *Jordachie Rosc'a* Capitanu in Seliste. — Spect. Domnu *Dionisiu Cadariu* advocat si notariu in Chisetou. — Spect. Domnu *Ioanu Popu Bota de Alb'a Juli'a* functionariulu tribun. regiu in Alb'a Juli'a. — Prin stimatulu Domnu *Jonu Dobosiu* inventiatoriu in Gorui'a: Domnia s'a D. *Petru Craiu* economu in Gorui'a, — Domni'a s'a D. *Michaiu Onica* eco-

18 6 77.

CURSULU II.

ANULU 1877.

CARTEA 2.

CARTILE SATEANULUI ROMANU.

SCRIERE PERIODICA

pentru trebuintiele poporului romanu.

Descépta-te Romane !

STRIGOII.

P'a vietiei cài spinóse
O, iubitu poporu románu,
Sarcini totu mai doreróse
Ai se porti, din anu in anu ...
Mai de multu cu-a loru taría
Te storceau crudii tirani ;
Adi te sugu prin viclenia
Multi nimernici, siarlatani.

Jidovulu nimica n'are
Candu vine 'ntrunu satu avutu,
Num'o straitia pe spinare
Si-umu sumanu vechiu, descusutu ;
Dar' nu trece multa vreme,
Lucrurile s'au schimbatu :
Satu'-ntregu in lipsa geme,
Jud'a-i putredu de bogatu.

De jidanu nici nu-i mirare
Cà te-adapa cu veninu,
Càci elu lege scrisa are
Se insiele pe crestinu.
Deci, de bani si de mosia
Candu jidanii te lipsescu :
Dinsii aloru datoria
A loru lege o'-mplinescru.

Ci me miru vediendu cu giele
Cà multi chiar din sinulu teu
Se te stórcă, se te 'nsiele
Nu se temu de Domnedieu,
Candu a loru santa, chiemare
Fire-ar' a te aperá
De-a streiniloru tradare,
Vindecandu orbi'a t'a.

Dar vai! unii 'n lacomia
Mila n'au nici de-aloru frati ;
Piéra altu 'n miseria,
Numa ei fie bogati ! ..
Sierpi de-acestia o, romane !
Multi nutresci la sinu'-ti blandu ;
Tu le dai viétia, pane :
Ei te musica, apoi, ridiendu.

Si p'a vietiei cài spinóse, —
Bravu poporu a lui Traianu. --
Chinuri totu mai doreróse
Patimesci din anu in anu.
Mai de multu cu-aloru taría
Te storceau crudii tirani ;
Adi te sugu prin viclenia
Blastemattii siarlatani.

*De voesci candu-va 'n viétia
A scapá de-acesti strigoi
Ce te 'mpingu cu negre bratie
Spre abisulu de nevoi?*

Luminéza-te invétia!
*Căci strigoii 'ntunecosi
Iubescu multu a noptii céтия:
Dar de dina fugu fricosi....*

Petru Dulfă.

Inceputulu si istori'a Romaniloru.

— Tractatu, pentru poporulu romanu, in forma de dialogu. —

SÉR'A XV.

Preotulu. 'Mi place de voi, iubitîloru! că asia de cu sirguintia veniti se ascultati intemplamintele din trecutu ale natiunei nóstre, a Romaniloru. Bene faceti, că de adî incolo vomu vorbí numai totu de pamentulu nostru, de patri'a nóstra si despre lucrurile cari s'au intemplatu cu Romanii aici in acestea tiere frumóse.

Elia. Noi, parente, 'ti suntemu fórte multiamitori, — nu suntemu, nece vomu fi in stare de a-ti poté resplatí candu-v'a bunetatea cu care te porti facia de noi, că ne vomu rogá lui Domnedieu, că acel'a se-'ti resplatésea tóte ostenelele.

Domnule parente! Érta-me se te intrebui cev'a.

Preotulu. Cu tóta placerea, ffiule Elia.

Elia. Eu, Domnule, am audîtu că dóra domnii ar' fi pusu ochii pre Domni'a-t'a, si bagandu-'ti de vina că ne înveti lucruri rele, că ne atâti in potriv'a nu sciu cui, te-aru fi si chiamatu la judecata, si precum povestian vecinii, ar' fi voitu dóra se te sî închida.

Preotulu. 'Ti marturisescu din anima, ffiule Elia, că me bucuru fórte tare cumeă tu esti asia de bunu ffiu, tu te înterezezi de parentele ten celu suffletescu si pare că-'ti vedu anim'a, că de s'ar' intemplá un'a că ace'a, tu, si credu că voi toti tare v'ati întristá; da trebue se ve spunu cunica este cev'a din lucru, dara póté că totu lucrulu a fostu o gresiéla, póté nece judecator'a n'a intielesu bene unele si altele. Pentru lucrulu acel'a poteti fi odichniti,

candu va fí cev'a ve voiу spune eu. Nu ascultati fetulu mieu de gurile celea rele, că adî suntu multi proroci mincinosi, cari voiescu se ve abata dela calea cea adeverata, că apoi dupa ace'a se póta stá inaintea dusimaniloru si a lumei, că Romanii suntu ómeni, cari calca poruncile. Ascultati voi, fetulu mieu, numai pre acei'a, despre cari sunteti convinsi că ve voiescu benele. — Éra acumu se ne întorcemu la firulu povestirei nóstre.

In rôndulu trecutu v'am promisu, că astadî ve voiу povestí despre unu imperatu mare alu Romaniloru. Bene, eu 'mi-voiu tiené cuventulu, dara mai inainte e de lipsa se scimu, că ce ómeni au locuitu tienuturile acestea inainte de venirea nóstra aici si că ce s'a alesu apoi de acei'a, — si inca mai inainte de tóte trebue se scimu: cum s'a numitu tierile acestea pre atunci?

Joanu. Dieu bene va fí, Domnule parinte, ffi bunu spune-ne tóte, că se potemu si noi povestí nepotíloru nostri, cólea sér'a, candu ~~ci-j~~ tienemu pre genunchi si cauta la gur'a nóstra, că si candu ni-aru díce: dî mosiule dî, spune-'mi cev'a frumosu, despre tempurile de marire, despre tempurile de învingeri, spune-'mi mosiule despre viteziele Romaniloru, că sî eu sum Romanu, si eu me voiу face mare si apoi atunci, se sciu cum se me portu că se ffiu vrednicu de stramosii mei.

Preotulu. Bene, fetulu mieu, — ascultati dara!

Tierile, in cari locuiescu adî Romani, adeca: Tiér'a romanésca-Moldov'a, Basarabi'a, Bucovin'a, Ardealulu, Tiér'a ungurésca pana la Tisa, in tempurile vechi, cu 1402 ani inainte de nascerea lui Christosu, se numiau cu unu cuventu *Daci'a* seau *Davi'a*. Asia-dara tóte acestea tieri formau numai una singura domnia, tóte la olalta faceau o tiéra mare si poternica. Tiér'a ast'a mare, pentru-că se se póta face in ea dreptate mai repede, o împartiéu in trei parti, si adeca: un'a parte incepându dela isvorulu Prutului (Prutulu isvoresce din Carpatii de medianópte mai din unu isvoru cu soro-s'a Tisa, chiaru că si cum s'ar' salutá la esârea loru in lume, că se nu se întalnésca pana in

Marea négra) se întendé pre acest'a in diosu si trecé preste Dunare pana la muntele Emu — cuprindiendu in sene Moldov'a, Basarabi'a si Romani'a in parte — si se numiá Daci'a munțosa (Dacia Alpestris).

Partea Daciei dintre rîurile: Tis'a, Dunare, Muresiu si Oltu, se numiá Dacia ripósa (Dacia ripensis). Era partea dintre Tis'a, Crisiu, Somesiu si Oltu pana susu la Carpati se numiá Dacia mediterana*).

Locuitorii din tierile acestea se numiau Daci. — Si Dacii acesti'a eráu unu poporu fórte bravu (vitézu), — sciau bene calarí caii si a-se luptá cu sageti, ducéu o viézia simpla, se ocupau cu pastoritulu de vite, — dara erau fórte iubitori de libertate, pentru care eráu gata a se bate pre viézia si pre mórté, ei nu suferiáu că se fía supusii altor'a, loru le placé se fía totu-dé-un'a ei poruncitorii; de se intemplá că se fía atacati in drepturile loru, se scolau cu micu cu mare, cu muieri cu totu si pana atunci nu se odichnéu, pana nu invingéu pre dusimanu.

Celu de antaiu imperatu alu loru, despre care povestesc istori'a, a fostu Zamolxe, care a traitu inainte de acést'a cu 3200 de ani. — Despre acest'a se dîce, că a fostu unu omu fórte cu mente si istetiu, — se spune că elu ar' fi fostu legiuitoriulu Daciloru, — elu i-a invetiatu cunoscienti'a unui Domnedieu adeveratu si i-a invetiatu despre nemorirea sufletului, — elu a sciutu conduce cu multă intieleptiune pre acestu poporu necultu si neinvetiatu; si poporulu intru atât'a l'a onoratu, încatul dupa mórté l'a numeratu intre diei, si l'a socotitu că pre celu mai mare partinitoriu alu seu.

Dupa mórtea acestui'a a urmatu inca 9 imperati, si apoi in urma si alu 10-lea care se numiá Decebalu, despre care am pomenit u sî in sér'a trecuta. Acest'a a fostu unu barbatu cu multu curagiu, — iubiá pre poporulu seu si libertatea acelui'a, si pentru acést'a erá gat'a se dèie pieptu cu toti acei'a, cari cutezău a-o atacá.

*) Ó és Újj Dacia, Huszti András, Bécs 1791, pag. 1—3.

Pre tempulu lui Decebalu (81—106) imperat'ia stramosiloru nostri Romani ajungea pana la Dunare si era chiar' marginasia imperatiei vestitului in vitezia Decebalu.

In fruntea imperatieri romane stă imperatulu Domicianu, unu omu molaticu, tandalosu, fala mare — straitia usiora, unu tiranu si diuinetate, care tota desfatarea 'si-o află in omorirea si chinuirea ómeniloru, éra, déca se satură de privirea deosebiteloru chinuri, se ducé acasa si se apucă de prindé musee si pre acelea le strapungé cu aculu. — Acel'a pre langa alte slabitiuni mai era sî falosu si poftitoriu de lauda; ar' fi voitu se faca fapte mari militaresci, dara nu cuteză, caci era fricosu.

Aflandu Decebalu, că in fruntea Romaniloru stă unu imperatu asia de molaticu si tandalosu, a inceputu a trece Dunarea si a face mai multe prădă in imperat'ia romana. Năvalirile Daciloru erau atâtu de dese si cu atâtea pagube impreunate, in câtu locuitorii din tienutulu Dunarei, din Mesi'a seau Bulgari'a nu le mai poteu suferi, ci se plansera la Rom'a. — Atunci Domicianu a tramsin o óste in contr'a Daciloru sub conducerea lui F useu, — dara acest'a s'a intorsu acasa batutu. — Acum se puise in fruntea óstei Domicianu, cu propusulu tare, că se umilésca pre Daci. Dara tandalosulu totu tandalosu reînane. Asia s'a intemplatu sî cu Domicianu, abia a ajunsu cu óstea in Mesi'a, si inainte de a vedé pre dusimanu, s'a datu placeriloru, desfatariloru si îmbuibariloru.

Elia. Amaritulu si nimerniculu de elu a cugetatut că armadiale se batu cu óue fripte. Cu de acelea de buña séma n'a potutu se faca cev'a sporiu.

Preotulu. Se vede că ai fostu soldatu Elia, că tu cám pricepi la lucruri de acestea.

Ace'a e dreptu si adeveratut, că siediendu cu mânila in sinu, nu poti face chiaru nemic'a. *Dă din mâni, déca vréi se ajungi la cev'a!* asia e dîcal'a, — dara Domicianu n'a voitu a dá din mâni nece n'a facutu neci o isprava. Nu, caci elu in petrecerile s'ale nu si-a mai adusu aminte că se mérga a se luptá insusiu, ci a tramsu in fruntea

ostiriloru pre unu comandante cu numele Julianu, carele, ce e dreptu, că la inceputu a batutu pre Decebalu; — dara dupa ace'a, fiendu atacatu sî de alte popore si asia vediendu-se intre döue focuri, s'a plecatu la pace cu Decebalu. Decebalu numai acést'a o-a acceptat. Numai decâtu trimise la densulu pre fratele seu — Diege — că se se întielegă in privinti'a pacei. Pacea s'a facutu asia: că, Rom'a, domn'a lumei cunoscute pre acelu tempu, — ace'a Roma, de care ascultau mîi sî milioane de ómeni, ace'a Roma, carea pana aci n'a sciutu că ce însémna a se umili înaintea altui'a, Rom'a, acarei cuventu se impleniá dela resaritulu sôrelui pana la apusulu lui, ace'a pururea marita Roma, trebul se platésca dare rusinósa lui Decebalu, seau mai bene dîsu Daciloru, adeca unui poporu selbaticu, se platésca dare, — se le trimitia ómeni invetiati in trébă zidirei de case frumóse si de cetati poternice, — ómeni, cari se faca Daciloru arme, cu cari apoi se pôta bate mai bene si mai tare pre Romani. — Vedeti ce pôte face unu domnu ticalosu, unu trêntorou, care nu scîte se faca alt'a, decâtu se pustiésca ce au cascigatu altii! — Audîti si cunoşcerti, că Domicianu la tôte acestea s'a învoită, ba inca că se puna pupaza pre colacu, a tramișu lui Decebalu sî o corona scumpa, voiendu se arete prin acést'a, că elu este bunu la anima si că î-i dà dreptu lui Decebalu, că se stapanésca in tierile s'ale.

Pavelu. Nô, că acel'a n'a fostu vrednicu de alt'a, foră numai se-lu spîndiure de limba. Se se învoiésca elu la o pace atâtu de rusinósa, atunci, candu fetiorii suntu sub man'a lui. Ticalosu omu a fostu. Hm! ce cugeti: se faca elu Rom'a de rusne!?

Preotulu. Ei! dara ascultăti ce a facutu tandal'a dupa ace'a. Dupa-ce a facutu pacea s'a întorsu la Rom'a. — Rom'a avea ace'a datina, ca pre barbatii, cari se portau cu vitegfa in lupta, candu mergeau acasa, îi primiáu cu multe ceremonii, adeca cu mersu de triumfu seau cu semne de învingere... Acestu molaticu, in fal'a s'a a poruncit u înainte, că pre elu se-lu primésca in Rom'a că pre unu

învingatoriul vestitul, și s'au aflatu să atari ómeni lingusitorii, cari bucuriosu au facutu pre voi'a lui, ma inca neruşinatulu să-a luatul să numele de onore (cinstă): *dacicu*, adeca învincitoriulu Dacilor.

Ioanu. Toti prostii, toti falosii facu lucruri de rîsu, dara e mirare că s'au aflatu ómeni cari se să vorbescă cu elu.

Elia. D'apoi alduite-ar' Domnedieu, domnule Parente, mai traftu-a multu pecatosulu acest'a?

Preotulu. Da, Iubitii mei, Domicianu a inceputu a domni in anulu 81 dupa nascerea lui Isusu Christosu, batai'a cu Decebalu a fostu in anulu 88 și elu a mai traftu inca pana la anulu 96, și asia preste totu a domnitu 15 ani. La anulu 96, dupa c'ea acumu se saturáse de sange streinu, să-a pusu in gându că se-si omore să pre muierea să'a, — dara muierea a bagatu de séma că ce vré sociulu seu, si desceptandu-se ea mai de cu bunu tempu, — cu ajutoriulu unoró ómeni de ai sei, a omorâtu pre acestu imperatu netrevnicu și ast'feliu a scapatu Rom'a de o fiéra selbatica și imperat'ia de unu stapenu ticalosu.

Joanu. Că numai de asia sörte a fostu vrednicu. Dóra va fi avutu norocu Rom'a și va fi capetatu unu domnu mai bunu in loeulu lui.

Preotulu. Dá, Iubitii mei! Dupa acestu domnu moliciu si tirannu, a urmatu unu dominu bunu si intieleptu, care a lucratu multu pentru benele patriei și a supus florù lui. Dara celu mai mare si mai frumosu nume să-a facutu acestu imperatu — *Coccius Nerva* — prin ace'a, că a sciutu se se îngrigiesca de unu urmatoriu, care se fia in stare a spalá de pre Rom'a rusinea si pét'a pusa asupr'a-i prin Domicianu. Acestu mare si vrednicu urmatoriu alui Nerv'a a fostu **Ulpiu Traianu**. Despre acest'a Iubit'florù, ve voi vorbi in rândulu venitoriu, numai se ve adunati cătu mai multi, căci cu deosebire celé ce voi povestí de aci in celo suntu de lipsa că se le scie totu sufletulu de romanu, si mai cu séma pentru ace'a că se scie spunè streinu-lui, ca: cene a fostu parentele lui? cene si candu i-a casci-

gatu acésta tiéra atâtu de frumósa? cene l'a adusu aici si candu? si de atunci, pana acumă ce s'a intemplatu cu elu? Totu atâtea lucruri cari aru trebuí povestite sér'a in sie-dietori si vér'a la lucrulu campului! Totu atâtea lucruri, cari trebue povestite: muieriloru. fñiloru, nepotñloru si la totu sufletulu de romanu.

Ducetñ-le cu voi tóte acestea, si povestiti toturoru tóte acestea; caci acel'a, care nu scie aceste lucruri, nu este romanu. *Romanulu trebue se-si scie trecutulu seu, déca voiesce a avé venitoriu!*

Teodoru Petrisioru,
profesoriu.

SCUMPULU seu AVARULU.

Preste unu riu latu si mare,

Si rapede curgatoriu,

Vrendu se treca orecare

Avaru de argintu iubitoriu;

Miergându pre punte, se pare,

Unde a calcatu, n'a vediutu,

Caci smentendu dein intemplare

Unu pasu, in riu a cadiutu.

Si incepù se strige in apa:

„Vai de mene, me innecu moriu!

Vinà lume de me scapa,

Dàmi mana de ajutoriu!“ —

Unu pescariu dein intemplare,

Care aprope s'a afliatu,

Alergandu spre alui scapare,

Iute in riu s'a aruncatú.

Si cu multa ostenéla,

Spre elu de graba innotandu

L'a ajunsu intr'o clipéla

Curagiu dandu-i si strigandu:

„Dàmi man'a incoce, frate,

Intende-te mai ingrabu

Se te scapu de innecate,

„Aibi curagiu si nu fii slabu!“

Elu „dàmi!“ audiendu prein unde,

Prea amaru s'a superatú;

„Nuti dau nemicu!“ i respunde,

Si in adñcu s'a cufundatu.

A. Pannu.

Folosulu majestrielorу.

(*Dialogu intre doi scolari.*)

Georgiu. Buna diu'a amice! fórte bene'-mi pare ca éra ne potemn intalní cá se mai povestimu cate cev'a, ca de multu nu ne-amu vediutu.

Stefanu. Se ffi sanatosu amice! eu inca simtu o placere ne spusa ca te mai potu vedé sanatosu, cu atatu mai

vertosu ca am o sperare dulce, ca éra voiu audí ceva bună dela tine; că-ti spunu dreptu cumca sufletulu mieu insetéza dupa lucruri frumose.

G. Forte bene! Eu sumi convinsu amiice, ca tu scisi tóte acelea cari tî leamu povestitu in rôndulu trecutu; dara, aduci-ti amente ca atunci asia erâi de inderevnicu diceái ca nu vei amblá la scola, ca scol'a nu aduce omului nece unu folosu; — acuma inse vedu ca esti scolariu pe regula.

S. Ei amice! atunci ratacémû,-eu nu sciám ce platesce scol'a dara acumu pe dî ce merge me convingu ca scol'a este fôrte folositoria si am ajunsu la ace'a convingere ca parentele care nu-sí da copilulu la scola face unu pecatu strigatoriu la ceriu, — că-ci unu tata nu pote dâ copilului seu mai mare avutâ decat ca 'lu da la scola se invetie. — Scisî tu amice ca eu am invetiatu fôrte muliú, sí me crede ca asie 'mi pare de bene candu potu ceti in carti si afli tóte acele íntemplari prin cari a trecutu natiunea nostra romana, — că-ci in carti se afla scrise tóte necasurale si apasarele, cari a trebuitu se-le sufere poporulu romanu dela numerosii sei dusimani.

G. Ai totu dreptulu amice! Numai acel'a merita a se numi omu, care se intereséza de natiunea s'a, de istori'a acelei'a numai acel'a, care nu se rusinéza de numele seu, de natiunea s'a si de parentii sei,— numai acel'a merita se se numésca romanu; — dara ace'a inca e dreptu, ca tóte aceste numai acel'a le pote face, care sci ce trecutu a avutu natiunea s'a, adeca acel'a care ambla la scóla. Unulu cá acela pote vedé catu de bucurosi ar' fi amblatu parentii si mosii nostri la scola, dar' nu le erâ ertatu, — nu dieu, pentruca atunci Romanulu trebuiá se lucre in brasda streina, se aduca folosu altor'a si deca se íntemplá ca vr'e-unu preotu seau altu cinev'a-si ducea copilulu la scola, se aducea acasa si se punea langa bibolii strainului; că-ci strainului sciá bene ca celu ce invetia carte se luminéza si celu luminatu 'si sci cerca si apera drepturile s'ale.— O amice se se pota seculá stramosii nostri din mormente si se vedia, ca adi nu numai nu ni e iertatu a amblá la scola, ci ne

si silescu, la acést'a, de o parte ar' lacramá de bucuria éra de alt'a de suparare ca asia tare ne deosebimu de ei. Acei stramosi ne-ar' siopti: „Nepotfloru! folositi-ve de oca-siune *invetiati la scola*, — ca numai acel'a are in lume ve-nitoriu care scie carte; — poporulu neinventiatu totu-de-a-un'a va fi cód'a, unel't'a si sierbulu altoru natiuni culte. Elu va face tóte lucrurele cele mai grele si elu va luá celu mai pucinu folosu din ele. Elu va fi obiectulu de batjocura a streiniloru, — cu elu se voru serví ca si cu unu animalu. Pentru numele lui Domnedieu inventiati ne-potfloru la scola, *lasáti de o parte dícală cea vechia*: *asia ne amu pomenitú!* nù ve amagiti cu ace'a ca cum am tra-itu eu si parentii miei — si copilulu mieu va trai, sciu ca nu o se-lu facu popa nece dascalu lasa aiba numai mosia ca atunci vá trai. *Aveti grigia nepotiloru ca voru vení preste voi limbi streine si ve voru inghití tota biat'a mosiora si va trebuí se luati lumea in capu!*“ Vedi Amice de aceste am audí noi dela stramosii nostri!

S. Amice tu fórte bene vorbesci, se vede ca ai am-blatu mai multu la scola decatu mine. Dara fratele nostru Joanu unde e?

G. Ei Amice! Joanu e asiediatu in locu bunu, elu e dusu se inventie maiestria.

S. Maiestria? D'apoi cum se potе ace'a, ca Romaniloru nu le place se se faca maiestri; totu prea aspru e tatalu lui Joanu déca face din elu maiestru!

G. Ba nece decatu amice! Ci togma din contra tatalu lui Joanu, badea Gavrila e unu omu fórte cu mente. Pen-tru ca amice, elu are cinci copii, dara mosia n'are numai un'a si pe ace'a numai unulu pote trai unu traiu mai de suferitu. Si acum deca badea Gavrila ar' lasa pre toti copili acasa, atunci ar' taiá celé 20 de jugere de pamentu in cinci parti si ar' capetá unulu cate patru jugere, din cari de buna sema nece unulu n'ar' pote' trai, — dar' apoi candu va vení rôndulu că fia-care se imparta éra celea patru jugeri de pamentu care in trei, care in patru ori mai multe parti, óre cum voru poté trai atunci? Dar' asia

Joanu acum scie scrie, ceti si calculá, — deci la dusu se invetie maiestria cá se pota traí dupa lucrulu mânsfloru s'ale, fora cá se roge pe cineva, — cà-ci nu e lucru mai de rusine decatu a trai din sudórea altui'a, dara neci lucru mai de cinste (onore) decatu a traí dupa lucrulu mânilorú s'ale.

S. Bene, bene. Eu nu vreu se-me certu cu tine, ca tu cu multu esti mai invetiatu decatu mine, dara sefi frate, ca Romanii nostri dicu: cumca plugulu e celu mai bunu, ca acel'a tiene pre toti.

G. Si au forte mare dreptu ca plugulu tiene pre toti. Numai nu asia cumu facu omenii nostri, că vreu a se lipi cu mâni cu pitioare de modulu celu vechiu de a cultivá pamentulu; că-ci cu modulu acest'a nu voru poté duce, — ca altii, mai invetiatati 'lu lucra alt'cumu si totusi numai abia o dueu. Sau schimbatu tempurele ace'a ce a fostu bunu ore-candu, adi numai este destulu, — mai de multu nu ambláu cu cara portate de aburu, nu se inscientiau prin drotu, mai de multu nu eráu masâni de aratu, sapatu, cositu, seceratu, imblatitu, si altele, — dar' adi suntu tote acestea ca le vedem cu ochi nostri. Aceia cari se pricepu la aceste pre noi cei nepriceputi ne voru inghitî. — Romanulu numai asié pote incungiurá acestu reu deca va invetiá la scola si la maiestria, aceste doue suntu armele Românului cele mai poternice, cu cari 'si pote casciga sie-si véza si onore,

S. Ca dieu bene vorbesci pare ca ai fostu odata bistranu.

G. Ei, se vedi amice unu maiestru bunu pote trai ori unde si ori candu: asia, se ne uitamu la unu rotariu, fauru ori cosiocariu, deca ar' fi in unu satu de ale nostre, numai de midiulocu, au nu ar' poté duce unu traiu domnescu. Asie dara amice, ca unulu ca acel'a iern'a nu ar' amblá gura-cascata din crisma in crisma, ci ar' siedé colea langa lucrulu seu si ar' casciga parale scumpe. Éra venindu primavér'a si-ar' lucra economi'a sa, dar' ce dicu? O ar' lucra aceia, caror'a preste iérna le-a facutu unu lucru ori altulu si elu ar' siedé langa lucrulu seu. Numai ace'a e gresiéla

la noi ca dicemu : cum voi face din copilulu meu „cârpaciu“ seau altu-cev'a. — Dara cu de aceste nu vomu ajunge de parte. Cu de aceste ne voru napadí judeiș cu beutur'a loru cea puturosa si atat'a ne-oru insielá pana ce ne-oru face iobagi mai cumpliti decum au fostu parintii nostri, si apoi din acea iobagia nu ne va poté scote nimenea, ca noi ni-o-amu cascigatu.

S. Dar' apoi amice, ore n'ar' fi mai bene că se trecemu in tierele vecine locuite de romani, ca acolo dóra e mai usioru traiulu ?

G. O amice ! parere mai scalciata decatú acésta nu este in lume, — pentru ca acel'a care nu e harnicu se traiesca in patri'a s'a, nece in alte locuri nu va face caru cu siese boi, si acolo va fi totu vai de elu. Ori unde si la ori ce poporu in lume, deca cineva vré se traiesca, se-i mérga bene, trebue se lucre, si apoi pentruce se-si lase emulu patri'a s'a sî se mérga in altu locu, unde pana si copii, se-i dica venitua. Scii tu ca inaintea mea acel'a, care ar' lasá acésta patria de voia buna, nu e romanu. *Acésta e patri'a nostra, cascigata cu multu sange si aperata cu multe sacrificia ! Stramosii nostri au trecutu prin multe necasuri, prin multe persecutiuni, atatu basericesci, catu si nationali, — dara pentru ace'a au remasu aici, au suferit tote, dicându in sine : „Ap'a trece, pietrele remanu.“*

Scii tu amice ! Ca dela 105 d. Chr. decandu s'au asiediatu stramosii nostri in acésta patria frumosa, sute si mii de popore au petrecutu si trecutu preste ace'sta patria, toti au perit u si n'au lasatu urma dupa sine. cumu nu lasa paserea in aeru ; nu, cà-ci Romanulu pre toti i-au coversîtu si dela 105 pana la 1877 au remasu statornici acceptandu tempuri mai bune, mai fericite — si sperarea loru trebue se se imprimésca, numai se avemu incredere in poterea nostra de viéția si se imbratiosiamu scol'a si maiestriele, ca atunci scopulu uostru este ajunsu, Tote natiunile numai prin aceste doue s'au redicatu si facutu mari si tari.

S. Asié dara ar' urm'a, ca noi scolarfi, dupa ce am invetiatu a ceti, serie si calculá, mai cu séma acei-a cari

suntemu mai multi frati la un'a mosia se *imbratiosiamu maiestriele, că prin acelea se ne cascigamu mosia neperitoria, carea se o portamu totu cu noi.*

G. Asi'a dieu amice!

S. Dapoi deca ne voru lua catane?

G. Nu face nemic'a, ca si acolo trebue omeni si apoi omulu harnicu si acolo invetia, — éra deca se intorce aca-sa, nu se intorce sluga la altulu, ci se apuca de lueru si elu totu maiestru remane, elu totu dupa lucrulu lui va trai si va trai viétia mai usiora, nu va redica lemne, pietri sau saci de cei grei, nu se va aplică pre la masinéle celé omo-ritore nu va sapá la pamantu, ci se va pune langa lucrulu seu, la umbra si-i voru veni potorii acasa.

S. Sum deplenu convinsu despre lips'a maiestriei. Nu remane dara alt'a, decatu se latîmu acést'a credentie si in-tre ceialalti conscolari ai nostri, dara mai alesu intre paren-tii nostri, că se véda ca maiestriele suntu forte bune si filositorie romanului, deca vré se traiesca.

G. Bravo! Asie se fia, dé Ddieu, că numerulu acelo-r'a, cari voru inbratiosia maiestriele, se fie catu mai mare. — Dar' haid' se ne vedemü de cale pentruca mise pare ca tempulu e cam inaintatu. Se fii sanatosu amice!

S. Se mergi cu pace!

Despre stricatiunea vinarsului.

Voindu eu a ve vorbi cev'a despre celu mai mare inimicu alu poporului romanu, — despre acelu inimicu, care domnesce preste poporu la intunerecu, care-i opresce cultur'a, lumin'a si desvoltarea lui, ve rogu pentru pucine momente de atentiune.

Acestu inimicu este vinarsulu (rachiulu).

Cine 'si-aru fi adusu aminte inainte de ast'a cu vreo trei sute de ani, ca va veui unu tempu, candu inimiculu celu mai mare alu romanului va fi vinarsulu, ce atunci s'au inceputu a se intrebuintia de unii! Au, nu avuse bietulu romanu destai inimici si fara de acest'a, adeca fara de vinarsu? Au nu are elu inca si acumă? Avut'amu inimici carii ne diceau: „Inceputulu ce ai, iti este necunoscutu, nu-mele ce porti nu este alu teu, nici pamantu, pre care locuesci; sór-tea ta a fostu asia că se fii totu cumu esti. Lapadà-te de inceputulu

teu, schimbă-ti numele său primescă pre acesta ce ti-lu dau eu, radică-te și te da din pamentulu, pre care locuesci, că-ci nu este alu teu si nu te mai munci în desertu, că-ci tu nu poti fi mai bunu decumă esti!“ s. a.

Acestia ne era și ne suntu inca inimici, dara de acestia nu s'a temutu si nu se teme romanulu. Sortea poporului romanu pâna la anulu 1848 era din cele mai triste, -- elu se află impilat de iobagia, intocma, că si vitele de jugu, parintii nostri aternă dela voi'a domniloru loru. Nemesii erău indreptatită prin legi a tiraní pre poporu dupa placu ; ei avéu dreptulu si de a asuprî si de a judeca, pre cei ce portau jugulu si lantiurile loru. Pentru parentii nostri nu potea fi vorba de nici una libertate ; ei nu se bucurau decât numai de dreptulu de a nu avé nici unu dreptu, si apoi de a avé tóte datorintiele. La acésta sorte 'lu adusera inimicii lui, dara de acésta s'a usiuratu si a remasu totu romanu curatu, că prin minune, — că-ci ori-care altu poporu de pre faci'a pamentului se fia fostu in sortea romanului, in curundu se stergea din sirulu poporeloru vii.

Dara acești inimici nu au potutu si in veci nu voru potea că se nimicésca pe poporulu romanu. — Vine inse inimiculu, celu mai mare vinarsulu, de care déca nu se va lasa că se nu-lu mai bea, apoi aceasta in adeveru i va aduce perire !

Vinarsulu, carele se gatesce astazi din feliurite materii si producte spirituose, cari cuprindu, asia numitulu alcoholu (veninu), a inceputu a se intrebuinta la noi pre la anulu 1600 d. Chr., pre candu in alte tieri se nevoiau din tóte poterile se-lu sterpéscă. — Elu este acumă pretiuitu si imbratiosiatu de ómeni, si credu că se voru ajuta folosinduse de elu la nutrementu, la petreceri si la purtarea sarcineloru ; pre candu elu este inimiculu celu mai mare alu ómeniloru si mai virtosu alu romaniloru. — Elu se pretiuesce fara de a avé vreunu pretiu. — Este unu ce, carele pre omulu celu mai modestu 'lu farmeea, si-lu face se indeplenésca lucruri scandalóse ; este unu *puiu diavolescu*, carele a luat sub sclavia si chinuire nu numai pre beutoriulu singuraticu, ci si pre fii si cu unu cuventu întrég'a lui familia.

Poporulu romanu 'lu tiene că midiulocu de nutrementu si chiaru de intarire, si manecandu din acésta parere ratacita, pretiuesce si folosesce vinarsulu. Este cunoscetu, că vinarsulu e intrebuintiatu mai de tóte familiile romane. Ele 'lu pretiuescă că o beutura atâtă de necesaria, in cătu ei credu, nefericitii, că nici nu ar' mai poté fi fara de elu.

Este mai departe cunoscetu, că cei mai mari nepretini ai romaniloru suntu speculantii acestui veninu, cari speculandu cu elu, aducu, au adusu si pâna acumu mii de familii la sapa de lemn.

Vinarsulu, candu este mai curatu, are o amestecatura de

30—40% apa, éra 50—60% alcoholu séu veninu; adeca déca nu mai multu, celu pucinu diumetate de veninu.

Cei mai multi medici dicu, că vinarsulu e veninu, care omóra pre celu care 'lu bea; numai cătu omóra incetu, si produce o multime de feliurite bóle.

Poporale cele culte aflandu, că vinarsulu contine veninu, indata au facutu societati cu scopu de a sterpi vinarsulu. Membrii acestoru societati se obliga (indetorescu) intre sine, ca séu se nu bea de locu ori-ce beutura afara de apa, séu se bea numai beuturi fermentate, precum e vinulu si berea. Cea dintaiu societate s'a infiintatu la an. 1826 si in tempu de 8 ani au fostu 8000 de societati cu 1,500,000 membrii, din care cauza preste 10,000 de crisme s'au inchis u buna voia.

Acésta au facut'o poporale culte pentru aceea, că vinarsulu inainte de acésta cu vreo 400 de ani se intrebuintia numai la parfumuri (unsori si oleie cu mirosu) si la vasele, éra nu precum se intrebuintieză acumu. — Camu cu 400 ani inainte de acésta a inceputu vinarsulu a se intrebuintia că medicina, si a se lua pentru tari'a lui pre bucatiele de zacaratu. Mai tardiu a inceputu a se pregati vinarsulu din bucate precum din secara, cucurudiu, picioici séu cartofi, din morcovii, trestia, pome stricate si din alte multe lucruri iertate, chiar insi eney iertate. Pentru că se ésa spiritulu mai tare si se tinea grade mai multe, astadi *jidanii punu in elu prafu de pusca, pétra veneta, cenusia si căte alte materii gretiose*; si cu tóte acestea romanulu bea vinarsulu că din obiceiu.

[Capetulu va urmá.]

Catra fmpilatorii Sateanului romanu!

Aruncáti-ve ochiulu pre santulu mucenicu Sateanu romanu, si veti vedé că nàvalirile barbariloru, uciderile, tradarile, jàfuirile, coruptiunea streiniloru si a vóstra, veacu preste veacu, anu preste anu, dí preste dí si nenorocire preste nenorocire, le gramadíră pre spatele lui, că néu'a pre culmele muntiloru, si nu potură se-'lu dobóre la pamantu, se-i înghiatie sangule si se stinga in anim'a lui scanteia cea santa a libertatiei, conscientia a nationalitatiei, a poterei si a vitejiloru s'ale. Uitáti-ve si vedeti! pre spatele lui se vedu urmele iataganului si vénataile biceloru, si stà scrisu pre ceru de-a supr'a-i, că voi sunteți cei vinovati! Este golu si flamêndu, facia-i pârlita de sôre, fruntea-i cea lata plina de araturile doreriloru si ochii cei plini de focu spunu, că sufletu-i este întristat pana la mórtie, căci vede viermele celu streinu vietiei si naturei s'ale, voi si protectorulu vostru, sfredelindu-se spre anim'a tierei lui. Si acumu că vediúrati rodurile vécureloru si a muncei unei natiuni intregi ver-

sandu-se in casele vóstre, uitáti-vé si veti vedé o privelisce, de nu mai trista, multu mai spaimentatória ; caci sateanulu in dorerile s'ale are celu pucinu dreptu-mangaiare credent'a s'a in Domnedieu si in inviare, amorulu si ajutoriulu sociei si alu copíiloru sei, leniscea cu getului si odichn'a somnului; elu este sfintitu si roditoriu prin munca si voi blastemati si sterpi prin trandavia; elu luminatu prin suferintie si voi intunecáti prin desfrénari; elu Romanu necoruptu, frumosu, sanetosu, buuu. dreptu si iubitoriu prin ruden'a s'a cu pa-mentulu si voi corupti, bolnavi si nedrepti priu ruden'a vóstra cu streinii, prin trandavia, desfrénare si siedere ! C. A. Rosetti.

Adeveruri si invetiaturi.

De vréi cá dupa mórtle se treci la vecinicia :
Invétià ti pruncii carte ori cev'a maestria !

Déca nu-i invétiá carte :
De bene nu-i avé parte, —
Toti te-oru vinde cá pe-o óia
Si-i ajunge la nevói'a ! —

Déca n'ai invetfatura :
Esti la ochi cu legatura
Si nu ai cuventu in gura
Neci vre-o buna bucatura !

Seraci'a e simbria
La lene si la betia.

Lenesiu si numera anii
'Era celu ce lucra, banii.

Te feresce se nu cadi :
La amaru si la necasu,
Séu in mana de jidanu
Si fiscaresiu de altu neamu !

Multi moru de doreri si chinu
Mai multi inse moru de vinu, —
Si multi moru in batalia,
Dar' mai multi moru de rachia !

Tóta diu'a-i serbatória
La lene si la putória ;

Dé ai tempu, n'asceptá tempu,
Ci-ti ia lucrulu teu la rêndu !

Perde-véra totu serbéza,
Mereu lenea'-lu ospeteza.

Deca lucri si nu siedi
Multe rele'-nde partezi.

Unde sil'a gré domnesce
Legea, mentea nu au pretiu
Si dreptatea nu'-nfloresce.

E o mare nebunia :
A trai in misiel'a,
Cá se mori in avutia.

De vréi cá dupa mórtle se fii totu blastematu :
"Ti lasa feciorasiulu in lume ne'nvetiatu !

T. Margineanu.

Redactoriu respundietoriu: **Niculae F. Negruțiu.**

nomu in Gorui'a, Domni'a s'a D. *Gavrila Maguleanu* economu in Gorui'a, — Domni'a s'a D. *Georgiu Mateutiu* economu in Gorui'a, — Domni'a s'a D. *Ionu Ungureanu* maestru in Gorui'a, — Domni'a s'a D. *Pascu Onic'a Epitropu* bes. in Gorui'a. — Stimatulu Domnu *Petru Miocu* adj. notariu in Mervin'a; — totu prin stimatu Domni'a s'a: Multu stimatulu Domnu *Paulu Lazaru* comerciant in Mervin'a, — Stimaabil'a Domnisióra *Mari'a Baic'a* in Mervin'a, Domni'a s'a D. *Lazaru Ciut'a* economu in Mervin'a. — Domni'a s'a D. *Stefanu Alecs'a* preparandu in Aradu. — Stimatulu D. *Gabriele Bizo* invetiatoriu in Hoteni. — Preaiubit'a scolarită *Lucretia Pop'a* in Varadia. — Domni'a s'a D. *Joachimu Boraciu* economu in Varadia. — M. On. Domnu *Nicolau Ottonoga* preotu in Ciorda. — Stimatulu Domnu *Elia Popu* invetiatoriu normalu censuratu. — Domni'a s'a Domnulu *Traila Gaboru* Cantoru in Ghiladu. — Prin M. On. Domnu *Nicolau Grozescu* parochu in Belintiu: Domni'a s'a D. *Martinu Cosiariu* economu in Belintiu, — Domni'a s'a D. *Damaschinu Carabasiu* Cojocariu in Belintiu, — Domni'a s'a D. *Dimitriu Vacarescu* economu in Belintiu, — Domni'a s'a D. *Stefanu Stoi'a* economu in Belintiu. — Stimatulu Domnu *Michaiu Domide* invetiatoriu normalu in N. Santgeorgiu. — Stimatulu Domnu *Michaelu Alesandrovits* in Sasc'amontana. — Domni'a s'a D. *Georgiu Cimoc'a* studinte gimnas. in Clusiu. — Domni'a s'a D. *Vasile Belesiu* studinte gimnas. in Holdmezö-Vásárhely. — Domni'a s'a D. *Pavelu Boraciu* economu in Varadia. — Domni'a s'a D. *Teodoru Popu* Cantoru in Boianu. — Stimatulu Domnu *Alesandru Jesianu* invetiatoriu in Campu-lungu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Luminéză si vei fi!

„Scol'a Romana“, foia neincungjuratu necesaria Directorilor si Invetiatorilor dela scóele elementarie si superioare, ese in fiesce-care seputemana un'a-data — Vinerea — si se prenumera pre anului întregu cu 5 fl., pre $\frac{1}{4}$ anu cu 2 fl. 50 cr., pre $\frac{1}{4}$ anu cu 1 fl. 25 cr. v. a. in Sabiiu (Hermannstadt). — Recomandam cu totu adinsulu acésta foia redigeata cu multa cunoscentia de cunoscutulu pedagogu romanu D. Basiliu Petri.

Indreptariu pentru Cartile funduarie cu adăusulu mai multoru *Formularii de suplici si de Contracte referitorie la cause de carti funduarie*. Pretiulu unei exemplariu tramsu pre posta e 65 cr. v. a.

Instructiune pentru antistii comunitatilor spre pertractarea si manipularea cauzelor judecatoresci, ce se tienu de competint'a judecatorieloru satesci. Pretiulu unui exemplariu tramsu pre posta e 22 cr. v. a.

Plutasiulu naratiune americana. Pretiulu unui exemplariu tramsu pre posta e 75 cr. v. a.

Proverbele Romaniloru adunate si edate de J. C. Hintescu. Pretiulu unui exemplariu tramsu pre posta e 65 cr. v. a.

Intemplarea curiosa. Comedia in trei acturi. Pretiulu unui exemplariu tramsu pre posta e 35 cr. v. a.

Femeiele de Juliu Pederzani, tradusa de Junius. Pretiulu unui exemplariu tramsu pre posta e 35 cr. v. a.

Blondinulu dein Namur si Pasia dela Bud'a doue novele frumose. Pretiulu unui exemplariu tramsu pre posta e 75 cr. v. a.

Colindele Craciunului si ale Pasciloru. Pretiulu unui exemplariu tramsu pre posta e 30 cr. v. a.

Culegere de istorioare morale. Pretiulu unui exemplariu tramsu pre posta e 45 cr. v. a.

Carti scolastece:

Geograff'a Ungariei si Elemente de Geograff'a generala pentru scolele poporale, de Dr. Nicolau Popu. (Acesta carte e compusa si tiparita dupa ce s-au facut nouele impartiri a tierei si asié e celu mai bunu manualu pentru scóle si privati). Pretiulu unui exemplariu e 35 cr. — Tramisu pre posta 40 cr. v. a.

Istori'a Ungariei, pentru scólele poporale, de Dr. Nicolau Popu. (Acesta este unic'a carte care se pote intrebuintia in scólele poporale intru invetiarea trecutului acestei tieri numite „Ungaria“). Pretiulu unui exemplariu e 25 cr. — Tramisu pre poste 28 cr. v. a.

Istori'a naturala, pentru scólele poporale, de Emericu Andreeescu. (Manualulu acest'a e bunu pentru incepatori). Pretiulu unui exemplariu e 22 cr. — Tramisu pre posta 24 cr. v. a.

Fisic'a, pentru scólele poporale, de Teodoru Rosiu. (Cartea acest'a e lucrata dupa metod'a cea mai noua). Pretiulu unui exemplariu e 25 cr. — Tramisu pre posta 30 cr. v. a.

Carte noua:

Patianiele multcercatei Griselde, Istorióra morală prea interesanta scrisa pentru poporul romanu. Editoru J. C. Hîntescu. Pretiulu unui exemplariu e 20 cr. — Tramisu pre posta 22 cr. v. a.

Tote acestea precum si alte scrieri romane si streine se potu casciga dela Redactiunea „Cartiloru Sateanului romanu“.

Post'a Redactiunei.

M. On. D. **Nicolau Grozescu** parochu in Belintiu, St. D. **Petru Jorgoviciu** invetiatoriu in Varadia, St. D. **Joanu Dobosiu** invetiatoriu in Gorui'a, M. St. D. **Petru Miocu** adj. notar. in Mervin'a si toti collectantii nostrii primësca cea mai caldurósa multumitam pentru zelul, cu care lucra intru latfrea acestei scrieri poporale. **Mihaiu Doiu N. S. J.** Ti damu totu dreptulu, — dara acumu cauta se urmamu asié inca in anul acest'a. In venitoriu vomu vedé ce-a mai da Domnedieu. Póte se le scótemu mai adesori si apoi cu una cale vomu face si ast'a schimbare, care noua ni-ar da unu castigu de 144 fi. in fiecare anu. — Salutare cordiala! —